

La conversa amb en Josep M. Moltó Darner, de Barcelona, ens porta d'entrada cap a dos temes prou interessants. Un, fruit de la seva feina com a advocat especialitzat en dret administratiu, i l'altre per la seva vinculació a la Universitat de Barcelona, on fa més de vint anys que treballa com a professor.

Comencem, doncs, fent memòria d'aquesta entrada laboral en el món universitari: **"Hi havia una professor adjunt a la càtedra de dret administratiu, Montoro, que després va arribar a ser fiscal en cap del Tribunal Constitucional, que era un home d'una gran modernitat pedagògica i va muntar un seminari sobre ciència de l'administració, al qual vam poder accedir uns quants."** I continua: **"Vaig començar en aquell moment a fer una mica de docència i d'investigació en aquest camp i quan vaig acabar em van proposar d'entrar a la facultat com a professor ajudant."** Titular des del 1983, el nostre personatge explica quina és la visió que té actualment dels estudis de dret, ell que els coneix des de dins del sistema: **"Penso que el primer problema que es planteja és que hi ha una demanda social a la qual no respon la universitat, en part perquè potser no hi pot respondre. El que demanen els estudiants i les seves famílies és que els donem una formació professional de la forma més ràpida possible per tal que puguin sortir de la facultat i guanyar-se la vida immediatament."** La universitat, tanmateix, és tota una altra cosa: **"Ha de donar-los els elements principals de reflexió i formació, i potser posteriorment hi ha d'haver una etapa més pràctica que segurament correspon als col·legis d'avocats i a les seves escoles de pràctica jurídica."** Tot això ve, doncs, propiciat en una gran part per la pressió que tenen els estudiants d'incorporar-se al mercat de treball: **"És per aquesta raó que hi ha un nombre molt elevat de joves que arriben fins i tot a veure la carrera com un obstacle que han de superar tan aviat com els sigui possible, i tot això va en detriment del seu aprenentatge."**

Pel que fa als temes que més ocupen aquest barceloní al seu despatx, ens parla bàsicament d'urbanisme, de tributació i de conflictes de funcionaris amb l'Administració: **"Represento més aviat a persones individuals, però també porto assessoraments d'alguns ajuntaments."** La via que estan adoptant les administracions en optar per les laboralitzacions no li sembla del tot positiva: **"No podem oblidar que el funcionari va ser una idea que va sorgir essencialment al segle XVIII per tal de donar-li una estabilitat en la seva funció i perquè deixés de dependre del polític del moment."** Pledejar amb l'Administració és senzill des del punt de vista tècnic, però comporta una llarga espera en les resolucions: **"Els plets tarden molt de temps, massa, a arribar a una solució i, moltes vegades, quan s'obté, la satisfacció és més moral que econòmica."** Tot això, tanmateix, no ha fet que la gent es retracti d'anar al contenciós: **"És aquí on ha d'entrar un bon assessorament del lletrat, perquè tot i que és molt lícit anar a judici no penso que sigui sempre del tot necessari, i per això el millor és aconseguir un acord entre les dues parts, malgrat que en casos de gestió urbanística és força més senzill que no pas en assumptes de sancions i tributació."**

Aquesta voluntat dels ciutadans de comparèixer davant la justícia per resoldre els seus conflictes en els darrers anys està patint una sèrie de

canvis que es poden analitzar: **"Crec que hi va haver una gran il·lusió quan es va produir la transició política i l'aprovació de la Constitució. La gent va pensar que la justícia seria la fórmula màgica per a molts dels conflictes socials, i ara aquesta opinió està en regressió. Molts s'adonen dels problemes que pateix el sistema de l'administració de justícia, la seva lentitud i uns costos que no sempre són capaços d'assumir."** Això no significa que la democràcia no hagi aportat una transformació favorable en aquest terreny: **"El que passa és que no estem encara en la situació ideal, i potser no aconseguirem estar-hi mai perquè fan falta encara moltes reformes legislatives. No obstant això, hi ha una orientació doctrinal que es va implantant, que diu que el dret administratiu ha de ser essencialment un dret garant dels drets, de les llibertats i dels interessos dels particulars. Amb tot això vull dir que crec que estem en un bon camí."** I afegeix: **"D'altra banda, els ciutadans sovint es queixen que l'Administració té molt poder, però al mateix temps li exigeixen més serveis, més prestacions, i tot plegat són interessos massa difícils de conjugar."**

Mirar una mica més enllà i plantejar-se com serà o com hauria de ser l'advocat del futur és habitual en aquests darrers anys del segle: **"Penso que el que ha de fer el professional del dret d'avui dia és un esforç personal de formació continuada per una part -té mil elements per formar-se ell mateix i moltes eines per fer-ho- però també ha de ser capaç de seleccionar, de decidir quin ha de ser el contingut d'aquesta formació i quines són les eines que vol utilitzar."** Algunes veus condemnen a la desaparició el lletrat generalista, però en Josep M. no hi està d'acord: **"Crec que ni es morirà ni es pot morir, perquè és absolutament necessari. El que passa és que ha d'envoltar-se, i no precisament en el mateix despatx, de col·laboradors que estiguin especialitzats en determinades matèries i que el puguin ajudar en qüestions que se li escapin de les mans. Aquesta és una pràctica cada vegada més habitual i la considero molt positiva."** Els grans bufets, tanmateix, es van fent un lloc a les grans ciutats del país: **"De totes maneres, són estructures dirigides a un determinat tipus de client, a les grans empreses, les grans activitats comercials i financeres, però la majoria de particulars no hi troben l'atenció personalitzada que busquen."**

Una conscienciació social de quin ha de ser el rol de l'advocat a la societat seria necessària per fer que la gent comprengués la importància de posar-se a les seves mans davant de determinats assumptes: **"Qualsevol acte que hagi de fer una persona que tingui una transcendència personal, patrimonial, econòmica sobre ell, sobre la seva empresa o sobre les seves activitats laborals, necessita un assessorament previ del professional."**

Assegura tenir un record inesborrable de Josep M. Pi Sunyer, que el va ajudar perquè anés a la Universitat d'Estrasburg a estudiar dret comparat, i finalitza la conversa esmenant-nos un repte pendent per al futur: **"Penso que els administrativistes hauríem d'intentar fer més atractiva aquesta branca del dret entre els estudiants, hauríem de propiciar vocacions i no espantar-los amb una assignatura que consideren inabordable, feixuga i fatigosa."**

**“Qualsevol acte que
hagi de fer una persona
i tingui transcendència
personal, patrimonial
o econòmica necessita
un assessorament
previ del professional”**

Josep M. Moltó - Barcelona (Barcelonès)